

**Ploštice (Heteroptera) beskydských a podbeskydských rašelinných biotopů 6.
Přírodní rezervace Bukovec**

**True Bugs (Heteroptera) of the Beskidian and Subbeskidian peaty habitats 6.
Bukovec Nature Reserve**

Magdaléna ROHÁČOVÁ

Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, Hluboká 66, CZ-738 01 Frýdek-Místek
e-mail: magdalena.rohacova@muzeumbeskyd.com

Keywords: faunistics, endangered and tyrphophilous species, *Sphagnum*, Jablunkovské mezihoří Intermountains, northeastern Moravia, Czech Republic

Abstract. In 2013 the heteropteran community of the peaty meadow and its closest surroundings was studied in the Bukovec Nature Reserve (Jablunkovské mezihoří Intermountains). So far, 74 species of Heteroptera have been confirmed in this locality valuable from the point of nature conservation. Five of them are listed in the Czech Redlist – nearly threatened *Acompus rufipes* and shore bugs *Chartoscirta cocksii* and *Salda muelleri* and vulnerable *Pachybrachius luridus* and *Adelphocoris ticinensis*. The first three mentioned species belong to the tyrphophilous species. Some xero- and thermophilous also live here: *Coptosoma scutellatum* and *Sciocoris cursitans*. As for seasonal dynamics of the heteropterans in the *Caricion fuscae* ass., *Cymus glandicolor* was the eudominant species, *Stenodema calcarata* occurred most frequently.

ÚVOD

Přírodní rezervace Bukovec představuje významnou lokalitu rašeliništní květeny v podhorské oblasti Beskyd. Zatímco zde byla dosud uskutečněna řada inventarizačních průzkumů botanických (ŠVENDOVÁ 1976; DUDA 1993, 1994; DUDA et al. 1994; HÁJKOVÁ 1996; SOBOTÍKOVÁ 1996; HRABOVSKÝ 1997; PRYMUSOVÁ 2009) a také průzkum lesnický (KOSŇOVSKÝ 1988), systematický entomologický průzkum však dosud scházel. V průběhu roku 2013 proto Muzeum Beskyd Frýdek-Místek uskutečnilo na území Přírodní rezervace (dále jen PR) Bukovec inventarizační entomologický průzkum, jehož záměrem bylo monitorovat stav entomofauny této PR a přinést první komplexnější poznatky o entomofauně PR Bukovec. Jedním z výsledků průzkumu je tento příspěvek, který charakterizuje společenstvo ploštic (Heteroptera) PR Bukovec z faunistického a ochrannářského hlediska. Příspěvek navazuje na předchozí práce autorky, pojednávající o fauně ploštic beskydských a podbeskydských rašelinných luk: Přírodní památka (PP) Obidová (ROHÁČOVÁ 2011), PR Vřesová stráž (ROHÁČOVÁ 2012), PR Rybníky (ROHÁČOVÁ 2013), PP Podgrůň (ROHÁČOVÁ 2014) a PP Byčinec (ROHÁČOVÁ 2015). Jeden z nejzajímavějších entomologických nálezů z PR Bukovec, výskyt pobřežnice *Salda muelleri*, byl již publikován KMENTEM et al. (2013).

Publikovaných faunistických údajů ostatních skupin hmyzu z této PR je doposud rovněž minimum. I když na slatiništích Moravskoslovenského pomezí (v některých případech včetně PR Bukovec) uskutečnila přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity v Brně řadu průzkumů jejich bioty, výstupem průzkumů jsou spíše práce syntetické; konkrétní lokalitu PR Bukovec uvádí v přehledu faunisticky zajímavých nálezů chrostíků jen KOMZÁK et al. (2006) u lokálně hojného druhu *Ernodes articularis* (Pictet, 1834). SYROVÁTKA & LANGTON (2015) odsud uvedli nový druh pakomára pro území Moravy – *Rheocricotopus atripes* (Kieffer, 1913). Dva druhy dvoukřídých – mrvatku *Ischiolepta crenata* (Meigen, 1838) (vzácný druh vázaný na zachovalé slatinné a rašelinné louky)

a teplomilnou zelenušku *Polyodaspis ruficornis* (Macquart, 1835) uvedli WEISMANNOVÁ et al. (2004). Několik údajů pochází z okolí PR: SZOPA (2002) zaznamenal z luk a pastvin v blízkosti PR Bukovec několik tesaříkovitých brouků, SITEK (2003) výskyt makadlovky *Syncopacma larseniella* Gozmány, 1959 a STANOVSKÝ & PULPÁN (2006) udávají pro katastr Bukovce výskyt dvou druhů střevlíkovitých brouků.

Četnější jsou publikované údaje floristické. Na lokalitu upozornil v souvislosti s výskytem vzácného starčku horského (*Senecio subalpinus* Koch) nejprve Z. Kilián ve svých rukopisných terénních poznámkách, později jeho nálezy ověřoval DUDA (1997). PR Bukovec byla jednou z lokalit, kde POULÍČKOVÁ et al. (2001) studovali diverzitu sinic a řas v rámci průzkumu slatinišť moravskoslovenského pomezí, později odsud publikovali POULÍČKOVÁ et al. (2005) výskyt několika druhů rozsivek v rámci stejného průzkumu. VELÍČKA (2001) z této PR uvádí výskyt některých druhů dřevin a HÁJKOVÁ & HÁJEK (2001) v přehledu vzácných mečů z prameništích biotopů moravskoslovenského pomezí nález tří vzácných druhů mečů. Mechorosty v PR Bukovec zkoumali také DUDA (2001) a PLÁŠEK (2001), který odsud uvádí tři další druhy ohrožených mečů. PR Bukovec je také jednou z lokalit výskytu kozlíku celolistého (*Valeriana simplicifolia* (Rchb.) Kabath) na severovýchodní Moravě (HÁJKOVÁ & PRYMUSOVÁ 2011).

CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Přírodní rezervace Bukovec (k. ú. Bukovec, faunistický čtverec 6479) byla vyhlášena nařízením tehdejšího Okresního národního výboru ve Frýdku-Místku dne 20. ledna 1988 (ANONYMUS 1988). Podle této vyhlášky byla PR (původně jako chráněný přírodní výtvor) zřízena k ochraně významné lokality rašeliništní květeny, vázané na podhorskou a horskou oblast Beskyd.

PR Bukovec se nachází ve východním cípu České republiky na hranici s Polskem v nadmořské výšce 495–525 m n. m. Jde o mokřadní podhorské louky, které jsou odvodňovány drobnými potůčky (zazemňujícími pozůstatky bývalých odvodňovacích kanálů) do hraničního potoka Oleška. Celková výměra chráněného území je 7,34 ha. Souřadnice centrální části PR jsou: 49°32'58"N, 18°51'24"E (ANONYMUS 1996–2016).

PR Bukovec náleží do mírně teplé klimatické oblasti MT1 (QUITT 1971). Lokalita Bukovec je dle rekonstrukční geobotanické mapy (NEUHÄUSLOVÁ et al. 1998) mapována jako karpatská bučina s kyčelnicí žláznatou (*Dentario glandulosae-Fagetum* Klika 1927 em. Mat. 1964).

Jedná se o mozaiku lučních společenstev a jejich sukcesních stádií (přechod od vlhkých až rašelinných luk k mezofytním) s izolovaným smrkovým lesem. Louky odrážejí stupeň podmačení a vlivy hospodaření v minulosti. Polokulturní smrkový porost uvnitř PR, poblíž jejího jižního okraje, je věkově rozrůzněný (WEISMANNOVÁ et al. 2004).

Na severním okraji tohoto lesa se vyskytuje malá rašelinná louka (svaz *Caricion fuscae* Koch 1926), porosty rašeliničku přecházejí i do lesního podrostu. Na rašelinnou louku mozaikovitě navazují vlhké louky svazu *Calthion palustris* Tüxen 1937, vyvinuté zejména na nejvíce podmačených až bahnitých plochách louky; na nejvíce zastíněných místech má v porostu svazu převahu skřipina lesní *Scirpus sylvaticus* L. Louky svazu *Calthion palustris* přecházejí v plošně nejrozsáhlejší mezofilní louky svazu *Arrhenatherion elatioris* Koch 1926 s poměrně rovnoměrným zastoupením ostřic (*Carex* spp.). Poblíž levého okraje rašelinné louky, na plochém vyvýšeném a sušším hřbetu vybíhající k severu, je vyvinuto společenstvo inklinující ke krátkostébelným smilkovým loukám a pastvinám svazu *Violion caninae* Schwickerath 1944. Podle Katalogu biotopů (CHYTRÝ et al. 2010) jde o stanoviště R 2.2 nevápnitá mechová slatiniště, T 1.5 vlhké pcháčkové louky, T 1.1 mezofilní ovsíkové louky a T 2.3 podhorské a horské smilkové trávníky. Tato společenstva se nacházejí ve střední části PR, kde výzkum probíhal.

Geomorfologicky je PR součástí oblasti Západní Beskydy a jejich celku Jablunkovské mezihoří (BOHÁČ & KOLÁŘ 1996). Podle biogeografického členění České republiky (CULEK 1996) patří území PR Bukovec k Beskydskému bioregionu Západokarpatské podprovincie. Nachází se ve fytogeografickém obvodu Karpatské mezofytikum (fytogeografický okres 84. Podbeskydská pahorkatina, podokres 84b. – Jablunkovské mezihoří (SKALICKÝ 1988)). Území je součástí přírodní lesní oblasti č. 40 (PLIVA & ŽLÁBEK 1986), je také řazeno k migračním koridorům velkých savců, přirozený migrační koridor zde má podobu lesnatého území a kopíruje státní hranici a směřuje dále k jihozápadu (STRNAD 2011).

Jak vyplývá z leteckého snímkování z 1. poloviny minulého století (1937) (ANONYMUS 2012), byl charakter lokality tožný (luční porosty).

Louka na severním okraji PR Bukovec i vnitřní lesní porost PR jsou lemovány porostem dřevin s pestrým složením: smrk ztepilý (*Picea abies* (L.) Karsten), bříza bělokorá (*Betula pendula* Roth.), vrba jíva (*Salix caprea* L.), v. popelavá (*Salix cinerea* L.), v. slezská (*Salix silesiaca* Willd.), dub letní (*Quercus robur* L.), kalina obecná (*Viburnum opulus* L.), krušina olšová (*Frangula alnus* Miller) a líska obecná (*Corylus avellana* L.). Podrobnější charakteristiku přírodních poměrů PR Bukovec uvádějí WEISSMANNOVÁ et al. (2004).

Okrajem PR prochází krátká naučná stezka k nejvýhodnějšímu bodu ČR.

MATERIÁL A METODIKA

Sběry byly uskutečněny v průběhu vegetační sezóny 2013 ve dnech: 7.V., 22.V., 29.V., 19.VI., 17.VII., 14.VIII., 6.IX. a 2.X. V roce 2016 byl uskutečněn jeden doplňkový sběr (14.VI.). Materiál Heteroptera byl sbírán několika standardními sběrovými metodami: metodou smyků bylinné vegetace, oklepů dřevin, zemními pastmi bez návnady, Malaiseho pastí, individuálním sběrem a metodou prosevu rašelíniku (*Sphagnum* spp.). Odběry materiálu metodou smyků a oklepů byly semikvantitativní, umožňující stanovit hodnoty dominance jednotlivých druhů nejenom pro každý sběr, ale také celkovou dominanci druhů. Hodnota dominance je vyjádřena pěti třídami (třídy dominance jsou uvedeny v tab. 1 a 2) (LOSOS et al. 1984). Na jednotlivých typech porostů byly při každém sběru uskutečněny smyky v násobku 50 (podle rozlohy porostu), na jednotlivých druhích dřevin rostoucích kolem lesa a na severním okraji louky bylo uskutečněno 50–100 oklepů.

Metoda individuálního odchytu byla uplatněna při sběru hmyzu na povrchu lučních louží. Rašelíník byl prosíván z velmi vlhkých ploch. Početnost druhů chycených prosevem, individuálním sběrem, Malaiseho pastí (instalována 14.VIII.–2.X.2013) a zemními pastmi nebyla kvantifikována. Šest zemních pastí bylo položených liniově od porostu *Caricion fuscae* po *Calthion palustris* (7.V.–2.X.2013), letová past byla na lokalitě instalována v intervalu 7.V.–2.X.2013 v keřovém lemu lokality.

Dokladový materiál, pro který platí leg. et det. M. Roháčová, je uložen ve sbírkách Muzea Beskyd Frýdek-Místek.

Nomenklatura taxonů je uvedena podle katalogů AUKEMA & RIEGER (1995, 1996, 1999, 2001, 2006) a AUKEMA et al. (2013). Zařazení druhů do jednotlivých kategorií ohrožení je převzato z práce KMENT & VILÍMOVÁ (2005). Nomenklatura taxonů vyšších rostlin je v souladu s klíčem KUBÁTA et al. (2002).

VÝSLEDKY A DISKUSE

Území PR Bukovec zahrnuje ve střední části porost rašelinné louky (asociace *Caricion fuscae*), na něj navazují porosty svazů *Calthion palustris*, *Arrhenatherion elatioris* a *Violion caninae*. Analyzovaný materiál ploštic těchto společenstev z roku 2013 a částečně 2016 zahrnoval 74 druhů ploštic ze 14 čeledí.

Nejvíce druhů (60) bylo získáno metodou smýkání (tab. 1), 21 druhů bylo zjištěno oklepem dřevin, 8 druhů bylo zachyceno dalšími sběrovými metodami (3 druhy pomocí Malaiseho pastí, 4 druhy zemními pastmi a 1 druh individuálním sběrem). Prosevem rašelíniku ani letovou pastí nebyli získány žádní zástupci ploštic. Druhová spektra se částečně překrývala (tab. 1). Na všech biotopech byly zaznamenány dvě graminikolní klopušky – mezofilní *Leptopterna dolabrata* a vlhkomilná *Stenodema calcarata*.

Jde o lokalitu druhově poměrně bohatou, bylo zde zaznamenáno několik faunisticky významných nálezů ploštic. Rozsáhlé a prosluněné luční porosty se zamokřenými plochami umožňují vedle sebe výskyt jak mokřadních až tyrfofilních druhů, případně druhů s boreomontánním rozšířením (*Grypocoris sexguttatus*, *Lygus wagneri*, *Nabis flavomarginatus*, *Pachybrachius luridus*, *Salda muelleri*, *Stenodema holsata*), tak druhů sucho- a teplomilných, s těžištěm rozšíření v jižní Evropě (*Coptosoma scutellatum*, *Cymus melanocephalus*, *Graphosoma lineatum*, *Sciocoris cursitans*). Mediteránní druh ploštice byl v nedávné minulosti zaznamenán i z jiného rašelinného biotopu v Podbeskydí (*Aphanus rolandri* – PR Rybníky, ROHÁČOVÁ 2003, 2013), podobně kaspický druh *Acetropis longirostris* (PR Obidová, ROHÁČOVÁ 2011).

Několik ze zjištěných druhů je zařazeno do Červeného seznamu bezobratlých ČR (KMENT & VILÍMOVÁ 2005). Faunisticky významné nálezy budou komentovány níže.

1. *Caricion fuscae*

Na tomto biotopu bylo zjištěno pouze 14 druhů Heteroptera (tab. 1). Sezónní dynamika a hodnoty dominance jednotlivých druhů získaných metodou smýkání v roce 2013 jsou uvedeny v tab. 2.

V porostu tohoto svazu bylo ve smyčích zaznamenáno 12 druhů (tab. 1, 2), tři druhy byly odloveny Malaiseho pastí umístěnou v porostu tohoto svazu. Prosev rašeliničku nepotvrdil výskyt ploštic, rovněž tak odlov zemními pastmi položenými i do prostoru rašelinné louky. Při sledování sezónní dynamiky (tab. 2) byla celková nejvyšší denzita na 1 m² zaznamenána jednak pro materiál nymf rodů *Cymus* a *Stenodema*, jednak pro populaci šáchorovky ostřicové *Cymus glandicolor* (eudominantní hodnoty). Její výskyt početně kulminoval v srpnu, zatímco materiál nymf rodu *Cymus* byl zaznamenán pouze v červenci. Z toho vyplývá, že se jednalo právě o nymfy *Cymus glandicolor*. Podobné výsledky jsou patrné u nymf rodu *Stenodema*, které početně kulminovaly však již v červnu a dospělci se začali objevovat až v červenci.

Jako dominantní byl stanoven druh *Nabis flavomarginatus*, této hodnoty dominance dosáhl i do druhu neurčitelný materiál nymf rodu *Palomena* a čeledi Miridae obecně. Další zástupci tribu Stenodemini – klopšky *Megaloceroea relicticornis* a *Stenodema calcarata* dosáhly subdominantní hodnoty. Ostatní druhy byly klasifikovány jako recedentní či subrecedentní. S jednou výjimkou jde o druhy běžné, převážně luční.

Klopšky rodu *Stenodema* a *Megaloceroea relicticornis* jsou stenofágové na trávách. Šáchorovka ostřicová *Cymus glandicolor* je dle některých autorů (např. STEHLÍK & VAVŘÍNOVÁ 1998) oligofágem na Cyperaceae a Juncaceae, WAGNER (1966) však už předtím považoval za její živné rostliny ostřice (*Carex* spp.). To později potvrdil LEDVINKA (1971), který předpokládá výskyt na jiných živných rostlinách (*Scirpus sylvaticus* nebo *Juncus* spp.) pouze v případě, že tyto rostliny rostou v blízkosti ostřic a zejména v případě přemnožení šáchorovky. Lovčice *Nabis flavomarginatus*, pro niž je v západní a střední Evropě pozorováno boreomontánní rozšíření (WACHMANN et al. 2006), je svým výskytem vázána na vyšší travnatou vegetaci (Poaceae, Cyperaceae a Juncaceae) vlhkých až mokřích otevřených ploch. Kněžice trávovzelená *Palomena prasina* v nymfálním stadiu upřednostňuje bylinný porost, kde larvy, na rozdíl od dospělců, sají na vegetativních částech rostlin (WACHMANN et al. 2008). Tomu odpovídá odlišná početnost nymf a dospělců v bylinném porostu a na dřevinách v tab. 1.

K hygrofilním druhům této velmi chudé cenózy patří polovina druhů: *Adelphocoris ticinensis*, *Calocoris affinis*, druhy rodu *Cymus*, *Leptopterna dolabrata*, *Nabis flavomarginatus* a *Stenodema calcarata* (ŠTYS 1960; WACHMANN et al. 2004, 2006, 2007).

Jedna ze zaznamenaných klopšek – *Adelphocoris ticinensis* – představuje faunisticky významný nález. Jde o **zranitelný** druh (KMENT & VILÍMOVÁ 2005). V porostu svazu *Caricion fuscae* nebyl potvrzen žádný tyrfofilní či tyrfobiontní druh ploštice.

2. *Calthion palustris*

Na tomto biotopu bylo zaznamenáno 45 druhů ploštic (42 smykem, dva druhy zemními pastmi a jeden druh individuálním sběrem na povrchu louží, které byly lokalizovány zejména v porostu tohoto svazu. Druhové zastoupení ploštic je v tomto porostu nejvyšší a byly zde zaznamenány téměř všechny faunisticky významné druhy. *Calthion palustre* tedy představuje z hlediska výskytu ploštic nejbohatší biotop PR Bukovec.

Tento porost zabírá ve srovnání s předchozím porostem větší plochu a má bažinatý podklad. Nejvyšší populační hustoty dosáhly typické luční klopšky *Lygus pratensis* (resp. také nymfy rodu *Lygus*) a *Leptopterna dolabrata* (eudominantní hodnoty). Pouze jeden

druh – klopůška *Stenodema calcarata* – dosáhl dominantní hodnoty výskytu. Střední hodnoty dominance (subdominantní druhy) byly zjištěny pro další luční plošnice: polyfágní klopůšku *Lygus wagneri*, vroubenkovku *Rhopalus maculatus* a nymfy tohoto rodu, potravně specializované plošnice *Plagiognathus chrysanthemi* (Asteraceae) a *Orthops kalmii* (Apiaceae), kněžici *Eurydema dominulus* (přednostně Brassicaceae a později Apiaceae), nymfy tribu Stenodemini (Poaceae) a dravou lovcíci *Nabis flavomarginatus* (WACHMANN et al. 2004, 2007, 2008).

Jako hygrofilové jsou zde zastoupeny *Eurydema dominulus*, *Leptopterna dolabrata*, *Nabis flavomarginatus*, *Rhopalus maculatus*, *Stenodema calcarata*, z druhů recedentních a subrecedentních *Acompus rufipes*, *Cymus glandicolor*, *C. melanocephalus*, *Dictyla lupuli*, *Eurygaster testudinaria*, *Nabis limbatus*. Tyrfofilní druhy jsou zde *Pachybrachius luridus* a zástupci pobřežnicovitých (Saldidae) – *Salda muelleri* a *Chartoscirta cocksi*.

Semiakvatická bruslařka *Gerris gibbifer*, chytaná na povrchu lučních louží, je dle WRÓBLEWSKÉHO (1980) druh osidlující drobné stojaté vody, často efemerního trvání, podobné charakteristiky uvádějí i WACHMANN et al. (2006). V Hrubém Jeseníku byla tato bruslařka zaznamenána STEHLÍKEM (1952) jako dominantní druh na téměř všech rašeliništích, podle WRÓBLEWSKÉHO (1980) však vazba této bruslařky zvláště na rašelinné vody nebyla potvrzena.

Na místech s dominancí *Scirpus sylvaticus* (zastíněné části porostu) se hodnoty dominance liší od hodnot dosažených v typickém porostu (tab. 1) – početní převahu zde mají zejména klopůšky vlhkých, zastíněných míst *Grypocoris sexguttatus*, nymfy rodu *Lygocoris* (pravděpodobně *Lygocoris pabulinus*, polyfág zastíněných míst) a luční hygrofilové *Leptopterna dolabrata*, *Stenodema calcarata*. Dominantní hodnoty dosáhl i nedeterminovatelný materiál nymf čeledi Miridae. Ze subdominantních druhů to jsou *Eurydema oleracea* a *E. dominulus* (Brassicaceae), polyfágní klopůška chmelová *Closterotomus fulvumaculatus*, graminíkol *Stenodema holsata*, z rodu *Orthops* druh *O. campestris*, ačkoliv WACHMANN et al. (2004) udávají, že vyšší vlhkost svého biotopu upřednostňuje spíše *O. kalmii*, zatímco *O. campestris* charakterizují jako druh otevřených, různě vlhkých slunných biotopů. Nebyl zde potvrzen ani druh vázaný na skřípinu lesní – *Cymus aurescens*.

K faunisticky významným nálezům tohoto biotopu patří *Acompus rufipes*, *Cymus melanocephalus*, *Dictyla lupuli*, *Grypocoris sexguttatus*, *Pachybrachius luridus*, *Rhopalus maculatus*, zástupci čeledi Saldidae *Salda muelleri* a *Chartoscirta cocksi*. Poslední dva jmenované druhy byly nalezeny v zemních pastech (KMENT et al. 2013) a patří k **ohroženým** druhům, *Pachybrachius luridus* je druhem **zranitelným** (KMENT & VILÍMOVÁ 2005).

3. *Arrhenatherion elatioris*

Tento plošně nejrozsáhlejší biotop mezofilní ovsíkové louky byl zkoumán metodou smyků, výsledkem bylo 42 druhů ploštic. Nejpočetnější populace byla zaznamenána u hygrofilní klopůšky *Leptopterna dolabrata*, eudominantní hodnota byla zaznamenána i pro druhově nerozlišený materiál nymf rodu *Stenodema*.

Do nižší kategorie dominance (dominantní taxony) patřily populace luční klopůšky *Plagiognathus chrysanthemi* a lovcice *Nabis flavomarginatus*. Nejpočetněji byla zastoupena kategorie subdominantních druhů – zejména luční druhy *Adelphocoris seticornis*, *Lygus pratensis*, *Stenodema calcarata*, *Megaloceroea recticornis*, *Rhopalus maculatus*, k nimž se řadí i kněžice *Eysarcoris aeneus*, vlhkostně tolerantní oligofág na hluchavkovitých (Lamiaceae). Tuto hodnotu dominance měl i druhově nerozlišený materiál nymf čeledi Pentatomidae.

Jelikož jsou v porostu tohoto svazu hojně zastoupeny ostřice a louka má spíše vlhčí charakter, byl zde chycen značný podíl vlhkomilných druhů (12), což představuje největší podíl mezi zkoumanými biotopy PR Bukovec: *Adelphocoris ticinensis*, *Calocoris affinis*, *Cymus aurescens*, *C. glandicolor*, *Eurydema dominulus*, *Eurygaster testudinaria*, *Leptopterna dolabrata*, *Nabis limbatus*, *N. flavomarginatus*, *Pachybrachius luridus*, *Rhopalus maculatus* a *Stenodema calcarata* (většina druhů jen se subrecedentním výskytem).

Vedle vlhkomilných druhů však byl na tomto rozsáhlém, mírně zvlněném a osluněném biotopu odloven (byť jen subrecedentně) také druh sucho- a teplomilný – *Coptosoma scutellatum*. Tento druh uvádějí z ostřicových biotopů jihovýchodního Polska také např. CMOLUCHOWA & LECHOWSKI (1977). Ostatní druhy jsou vlhkostně tolerantní a běžné.

K nejvýznamnějším nálezům z faunistického hlediska patří *Coptosoma scutellatum*, *Rhopalus maculatus* a **zranitelné** druhy *Adelphocoris ticinensis* a *Pachybrachius luridus*.

4. *Violion caninae*

Druhové společenstvo ploštic tohoto svazu, navazujícího na severní okraj porostu svazu *Caricion fuscae*, bylo plošně malé a bylo vyvinuto na plochem hřebetu, vybíhajícím do porostu svazu *Arrhenatherion elatioris*. Druhově velmi chudé společenstvo ploštic zahrnovalo jen 11 druhů, které byly zjištěny smykáním. Druhové spektrum zahrnovalo jak druhy vlhkomilné, tak vlhkostně tolerantní či suchomilné druhy ploštic, většinu představovaly druhy luční.

Eudominantní hygrofilní druhy lovčice luční *Nabis flavomarginatus* a graminikolní druhy klopoušek *Leptopterna dolabrata* a *Stenodema calcarata* patří k druhům otevřených stanovišť. K lučním druhům patří i dominantní klopouška trmonohá *Megaloceroea recticornis* a pozemka luční *Peritrechus geniculatus*, zatímco subdominantně se vyskytující kněžice *Eysarcoris aeneus* je eurytopní druh. Nymfy nedeterminovaného materiálu rodu *Stenodema* dosáhly dominantní hodnoty. Ze zbývajících 5 subrecedentních běžných druhů představuje výjimku kněžice *Sciocoris cursitans*, která preferuje suchá a teplá otevřená stanoviště (WACHMANN et al. 2004, 2006, 2007, 2008).

5. Dřeviny

Arborikolní druhy (12 druhů, 57 %), získané při sklepávání z dřevin, tvořily převahu (celkem 21 druhů) (tab. 1). Osm z nich (*Apolygus limbatus*, *A. rhamnicola*, *Atractotomus magnicornis*, *Deraeocoris lutescens*, *Orius minutus* (herbiarborikol), *Orthotylus marginalis*, *Pantilius tunicatus* a *Psallus ambiguus*) bylo v rámci průzkumu zaznamenáno jen na dřevinách.

Značný podíl představovaly druhy herbikolní, běžné v bylinném patře (zbývajících 9 druhů: *Coreus marginatus*, *Cymus glandicolor*, *Graphosoma lineatum*, *Lygus pratensis*, *Monalocoris filicis*, *Nabis rugosus*, *Orthops campestris*, *O. kalmii* a *Plagiognathus chrysanthemi*). Jednalo se o náhodné zálety těchto lučních druhů na dřeviny, naopak čtyři arborikolní druhy byly nalezeny i v některém z lučních porostů (*Closterotomus fulvomaaculatus*, *Kleidocerys resedae*, *Palomena prasina* a *Anthocoris nemorum*). U posledních dvou uvedených druhů jde však spíše o herbiarborikoly – kněžice trávovzelená *Palomena prasina* dokonce v nymfálním stadiu upřednostňuje bylinný porost. Na dřevinách byli zaznamenáni spíše dospělci tohoto druhu (tab. 1).

Na smrku, jako jediném jehličnanu rostoucím na lokalitě, se vyskytovaly pouze tři arborikolní druhy, ovšem jen jeden s vazbou na jehličnaté dřeviny – *Atractotomus magnicornis*. Na listnácích se vyskytovalo více arborikolních druhů, které jsou specializovány na listnaté dřeviny: *Apolygus rhamnicola*, *Closterotomus biclavatus*,

Deraeocoris lutescens, *Kleidocerys resedae*, *Orthotylus marginalis*, *Palomena prasina*, *Pantilius tunicatus* a *Psallus ambiguus*.

Na dřevinách nebyl zjištěn žádný chráněný nebo ohrožený druh ploštic, k vzácnějším druhům patří *Apolygus rhamnicola*.

Faunisticky významné druhy

Acompus rufipes (Rhyparochromidae):

Holopalearktický druh vázaný na kozlíky (*Valeriana* spp. – *V. officinalis* L., *V. dioica* L., případně *V. sambucifolia* J. C. Mikan), na jejich květech dospělci kladou vajíčka a vyvíjejí se na nich nymfy (STEHLÍK & VAVŘINOVÁ 1998). Autoři našli ploštičku kozlíkovou jednak na rašeliništích, rašelinných a zamokřených loukách, na březích rybníků, v bažinách, na březích řek a menších toků a jednak také na stepních biotopech v blízkosti vod a také v nejteplejších vápencových lokalitách v Pavlovských vrších. Vyhledává vlhké zastíněná místa, může se ale vyskytovat také na suších biotopech (WACHMANN et al. 2007). Ploštička kozlíková byla nalezena ve vlhkém porostu svazu *Calthion palustris*, jehož součástí byly i kozlíky (*Valeriana* spp.). V ČR je tento stenofág řazen k druhům **téměř ohroženým** (KMENT & VILÍMOVÁ 2005).

Adelphocoris ticinensis (Miridae):

Druh s disjunktivním areálem výskytu ve střední Evropě a v Malé Asii a dále až po Kavkaz a Kaspickou oblast. Tato výrazně zbarvená klopouška vyhledává vlhké biotopy různého druhu, není pro ni ovšem známa žádná potravní vazba – je zaznamenána z různých druhů mokřadních rostlin a je pravděpodobně zoofytofágem (např. WACHMANN et al. 2004). Ačkoliv z Moravy byl dlouho znám pouze jeden publikovaný nález z litorální vegetace kolem mrtvého říčního ramena u Charvátské Nové Vsi (STEHLÍK 1972), další nálezy z Čech a zejména jižní Moravy a také ze Slovenska později shrnuli KMENT et al. (2013). Tito autoři konstatovali, že většina lokalit moravských i slovenských jsou vlhké louky v teplých nížinách, uvedli ovšem, že na druhou stranu jedna z českých lokalit (PR Mařeničky) je rašeliniště obklopené nekosenou vlhkou loukou. Na severní Moravě se v poslední době druh sporadicky objevil na rašelinných loukách v PR Rybníky, k.ú. Kozlovice (1♀ 2.IX.2009), 6475 a PP Filůvka, k.ú. Mosty u Jablunkova (1♀, 1♂, 10.IX.2015), 6479 (oba nálezy leg. Roháčová, nepublikováno) a byl potvrzen i z břehových porostů řeky Morávky: NPR Skalická Morávka, 49°37'55" N, 18°27'09"E, k.ú. Vyšní Lhoty (1♀, 25.VIII.2014), 6376, leg. Kment P., coll. Národní muzeum Praha, nepublikováno). V PR Bukovec zaznamenán ve společenstvech *Caricion fuscae* a *Arrhenatherion elatioris*. V ČR **ohrožený** druh (KMENT & VILÍMOVÁ 2005).

Apolygus rhamnicola (Miridae):

Evropsky rozšířená klopouška s potravní vazbou na krušinu olšovou (*Frangula alnus* Mill.) rostoucí na vlhkých prosvětlených loukách, lesních okrajích nebo březích vod (WACHMANN et al. 2004), podle těchto autorů není hojná. Z Moravy byly dosud publikovány nálezy od Rejchartic (STEHLÍK 1961), z PR Kamenná u Staříče (ROHÁČOVÁ 2007a, b), ze tří lokalit v Bílých Karpatech (KMENT & BAŇAŘ 2012) a z PR Vřesová stráň (ROHÁČOVÁ 2012). V PR Bukovec na své živné rostlině v rámci keřového lemu u rašelinné louky *Caricion fuscae*.

Chartoscirta cocksii (Saldidae):

Tato pobřežnice je ŠTYSEM (1960) považována za nehojný a pravděpodobně přehlížený silně tyrfofilní druh. Podle WACHMANN et al. (2004) se nachází ve střední Evropě všude, ale není hojná, vyhledává mokrou rašelinnou půdu mezi rašeliničky

a ostřicemi. Také ŠTYSEM (1960) byla nalézána na velmi vlhkých biotopech, v PR Bukovec byla nalezena v zemních pastech v podmáčeném společenstvu *Calthion palustris*. Palearktický druh, na Moravě potvrzený v pohořích Hrubý Jeseník (STEHLÍK 1952) a Rychlebské hory (ŠTYS 1959). V ČR **ohrožený** druh (KMENT & VILÍMOVÁ 2005).

***Coptosoma scutellatum* (Plataspidae):**

Zaoblenka černá je rozšířena v jižní části eurosibiřského regionu na suchých teplých stanovištích (WACHMANN et al. 2008), je tedy považována za xerotermofilní druh. Je vázána na Fabaceae, zpravidla na čičorku pestrá *Securigera varia* (L.), v severněji položených oblastech i na jiné druhy Fabaceae (STEHLÍK 1981). Autor uvádí, že v polohách vyšších než 400 m n. m. se vyskytuje jen na vhodných biotopech, z hor ji uvádí ŠTYS (1959) z okolí Dolní Lipové (550 m n. m.) a STEHLÍK (1952) dokonce z údolí Opavice v okolí Karlovy Studánky (880–900 m n. m.). V posledních 10–20 letech je evidentní její šíření na sever a do vyšších nadmořských výšek (vlastní pozorování), kde je na vhodných lokalitách již poměrně hojná. Byla zaznamenána i z rašelinné louky PR Podgrůň, (ROHÁČOVÁ 2014) nebo z údolí horské řeky Ostravice (ROHÁČOVÁ 2016). V PR Bukovec z ovsíkové louky svazu *Arrhenatherion elatioris*.

***Cymus melanocephalus* (Cymidae):**

Holomediterránní šachorovka, severním okrajem areálu zasahuje do střední Evropy, primárně potravně vázaná na *Juncus* spp. a méně hojně na Cyperaceae (WACHMANN et al. 2007). LEDVINKA (1971) ve své studii stanovil, že jednoznačně upřednostňuje sítiny (zejména *Juncus effusus* L. a *J. conglomeratus* L.) a pouze výjimečně ji lze nalézt na ostřicích *Carex ovalis* Good., a to jen na sušších místech. Je značně hygrofilní a téměř schází ve vysokých horských polohách. Z nížinného Poodří jsou ovšem také známy jen dva jednotlivé nálezy (BRYJA & KMENT 2001). Byla nalezena na řadě rašelinišť, rašelinných luk a také slaništích (STEHLÍK & VAVŘINOVÁ 1997). V PR Bukovec nalezena ve společenstvu *Calthion palustris*.

***Dictyla lupuli* (Tingidae):**

Tato eurosibiřský rozšířená sítnatka je potravně vázaná na různé druhy pomněnek (LIS 1999), zejména však *Myosotis palustris* (L.) Hill. (WACHMANN et al. 2006), STEHLÍK (2002) uvádějí jen vazbu na *M. palustris* a také častý výskyt na rašeliništích a rašelinných nebo mokřích loukách a v údolích potoků, výjimečně řek. Podle WACHMANNA et al. (2004) preferuje bažinaté, případně dočasně zaplavované biotopy. Výskyt ve středních polohách, jen sporadicky v nižších nebo vyšších. V poslední době byla zaznamenávána i na rašelinných loukách v Beskydech (ROHÁČOVÁ 2011, 2015), měla by být považována za tyrfofilní druh. Z Beskyd kromě toho zaznamenána z okolí Košarisk (STEHLÍK 2002). V PR Bukovec v porostu svazu *Arrhenatherion elatioris*.

***Grypcoris sexguttatus* (Miridae):**

Eurosibiřský druh s boreomontánním výskytem. Žije polyfágně na vlhkých polozastíněných biotopech (WACHMANN et al. 2004), což je ve shodě s údaji o výskytu v Beskydech: vyskytuje se zde zejména ve vlhkých a zastíněných okrajích lešů a lesních cest, je zde poměrně častý. Ze severní Moravy existuje poměrně hodně údajů o jeho výskytu, ovšem téměř výlučně jen z horských oblastí. Z Hrubého Jeseníku byl zaznamenán ještě v 19. století FIEBEREM (1864) a SPITZNEREM (1892), později STEHLÍKEM (1952) (zejména z okolí Divoké Desné). ŠTYS (1957, 1959) udává výskyt tohoto druhu z lesního podrostu z Rychlebských hor a z Kralického Sněžníku. Z nížinných poloh severní Moravy je známý ze dvou lokalit v Poodří – Polanka nad Odrou a Polanský luh (BRYJA & KMENT 2001). Z Beskyd byl dosud známý z úbočí Lysé hory (NPR Mazák, (ROHÁČOVÁ 1990),

nověji z údolí Bílé Ostravice (ROHÁČOVÁ 2016). KMENT & BAŇAŘ (2012) uvádějí řadu lokalit z Bílých Karpat, jeho výskyt v tomto pohoří charakterizují jako vzácný a vázaný na vyšší polohy. V PR Bukovec zaznamenán v zastíněných částech porostu *Calthion palustris* s převládající skřipinou lesní (*Scirpus sylvaticus*).

***Pachybrachius luridus* (Rhyarochromidae):**

Eurosibiřský druh, v Evropě rozšířený především ve střední a východní části (WACHMANN et al. 2007). Druh s vazbou na mokré louky a rašeliniště, podle STEHLÍKA & VAVŘÍNOVÉ (1998) tyrfofilní a hygrofilní druh s vazbou na šáchorovité (Cyperaceae), který se zdržuje téměř výlučně na rašeliništích. ŠTYS (1960) jej také charakterizuje jako tyrfofilní druh. Podobně WACHMANN et al. (2007) udávají jeho výskyt výlučně na mokřích rašeliništích. V Beskydech a Podbeskydské pahorkatině se většinou vyskytuje poměrně hojně, zejména na rašelinných loukách (DOBŠÍK 1972; ROHÁČOVÁ 2003, 2005, 2011, 2012, 2013, 2014, 2016). Podle KMENTA & BAŇAŘE (2012) se na Moravě vyskytuje většinou ve středních a vyšších polohách. V rámci jejich průzkumu Bílých Karpat jej našli jenom jednou a tento druh zde charakterizují jako velmi vzácný, což však souvisí s nedostatkem vhodných biotopů pro jeho výskyt. Ze severní Moravy je dále uváděn z rašelinné louky z Karlovy Studánky (STEHLÍK 1952). V PR Bukovec nalezen vzácně v porostu svazů *Calthion palustris* a *Arrhenatherion elatioris*, v nichž se vyskytovala vtroušeně jeho živná rostlina suchopýr úzkolistý *Eriophorum angustifolium* Honck. V ČR **zranitelný** druh (KMENT & VILÍMOVÁ 2005).

***Rhopalus maculatus* (Rhopalidae):**

Holopalearktický druh (chybí na severu Středozemí), který je přednostně vázán na mokřadní druh zábělník bahenní (*Comarum palustre* L.). Na východní Moravě, kde zábělník chybí (SOJÁK 1995), je tato vroubenkovka zřejmě vázána na pcháče, zejména pcháč potoční (*Cirsium rivulare* (Jacq.) All.), tento druh pcháče uvádějí STEHLÍK & VAVŘÍNOVÁ (1989) jako druhou nejčastější živnou rostlinu. Podle ROUBALA (1957) se vyskytuje na *Cirsium palustre* (L.) Scop. v přírodně bohatším prostředí. Ačkoliv je ŠTYSEM (1960) tento druh vroubenkovky klasifikován jako hygrofilní, vzhledem k potravní a biotopové vazbě se jedná spíše o druh tyrfofilní – STEHLÍK & VAVŘÍNOVÁ (1989) uvádějí, že je na Moravě běžný na rašeliništích a rašelinných loukách ve středních polohách, nížinným a horským polohám se vyhýbá. V bazických Bílých Karpatech je velmi vzácný (KMENT & BAŇAŘ 2012). V Rychlebských horách ani v Hrubém Jeseníku nebyl zaznamenán (ŠTYS 1959; STEHLÍK 1952). Z Beskyd jej publikoval DOBŠÍK (1972) a z několika rašelinných luk ROHÁČOVÁ (2011, 2012, 2013, 2014, 2015), v průzkumech z rašelinných luk byl zaznamenán spíše (resp. početněji) z porostů přiléhajících k rašelinným loukám. Vroubenkovka byla nedávno z Beskyd zaznamenána také z jiných biotopů v údolí Bílé Ostravice (sjezdovka a podél lesní cesty, ROHÁČOVÁ 2016). V PR Bukovec se vyskytuje v porostech svazů *Calthion palustris* a *Arrhenatherion elatioris*.

***Salda muelleri* (Saldidae):**

Tento eurosibiřský druh pobřežnice je v ČR považován za výlučně tyrfofilní (ŠTYS 1960, HOBERLANDT 1977). WACHMANN et al. (2006) zdůrazňují boreomontánní rozšíření tohoto druhu, který považují za vzácný, nepovažují ho ale za tyrfofilní. Z území Moravy byl hlášen teprve nedávno z rašelinné louky v PR Obidová (ROHÁČOVÁ 2011), KMENT et al. (2013) posléze shrnuli výskyt této pobřežnice v Čechách i na Moravě (včetně PR Bukovec). V ČR **ohrožený** druh (KMENT & VILÍMOVÁ 2005).

SOUHRN

Přírodní rezervace Bukovec v Jablunkovském mezihoří zahrnuje dva mokřadní porosty svazů *Caricion fuscae* a *Calthion palustris* s celou řadou vzácných druhů rostlin. Na tyto biotopy navazují porosty rostlinných svazů *Violion caninae* a *Arrhenatherion elatioris*. Louka je lemována dřevinami pestrého složení.

Při průzkumu rašelinné louky a jejího bezprostředního okolí bylo při recentním průzkumu v letech 2013 a částečně 2016 zjištěno 74 druhů ploštic (Heteroptera) ze 14 čeledí.

Na lokalitě byla zjištěna řada vzácných ploštic, které jsou součástí Červeného seznamu bezobratlých ČR – z ohrožených druhů to jsou pobřežnice *Chartoscirta cocksii* a *Salda muelleri*, zranitelné druhy představují *Adelphocoris ticinensis* a *Pachybrachius luridus*, téměř ohroženým druhem je *Acompus rufipes*. Řada druhů je výskytem vázána přednostně nebo často na rašeliniště a rašelinné louky – tyrfofilní druhy *Chartoscirta cocksii*, *Pachybrachius luridus*, *Salda muelleri*, případně také vlhkomilné druhy *Acompus rufipes*, *Rhopalus maculatus* a *Dictyla lupuli*.

Kromě tyrfofilních a hygrofilních druhů žije na lokalitě řada dalších druhů s boreomontánním výskytem, případně s těžištěm rozšíření ve středních až vyšších polohách (*Grypocoris sexguttatus*, *Lygus wagneri*, *Stenodema holsata*). Velké a prosluněné luční plochy umožňují vedle nich také výskyt xero- a xerothermofilních druhů (*Coptosoma scutellatum*, a *Sciocoris cursitans*). Holomediterránní pozemka *Cymus melanocephalus* a disjunktivně rozšířená klopůška *Adelphocoris ticinensis* vyžadují vlhké louky v teplých polohách.

Na porostu svazu *Caricion fuscae* byla sledována sezónní dynamika společenstva ploštic – eudominantním druhem byla hygrofilní šáchorovka ostrícová *Cymus glandicolor*, nejvyšší frekvenci výskytu vykazovala hygrofilní klopůška ostruhatá *Stenodema calcarata*.

SUMMARY

The paper follows the article series of ROHÁČOVÁ (2011, 2012, 2013, 2014, 2015) that present part of results on Heteroptera field investigations made in peaty habitats in the Moravskoslezské Beskydy Mts and Podbeskydská pahorkatina Hills. A short history of botanic research of the Beskidian and Subbeskidian mire habitats is also given in the first mentioned article.

In this article, results of investigations on Heteroptera in the Bukovec Nature Reserve (Jablunkovské mezihoří Intermts) are given. This protected area comprises very valuable habitat of the peaty meadow (plant communities *Caricion fuscae*). The peaty meadows neighbours with narrow strip of the species-rich *Nardus* grassland (ass. *Violion caninae*), mesic semi-natural hay-meadow *Arrhenatherion elatioris* and swampy habitat *Calthion palustris*. One margin of the peaty meadow is lined by the spruce forest and its diverse deciduous shrub belt. *Calthion palustris* ass. was the most species-rich habitat of the Bukovec Nature Reserve.

During the investigations in 2013 vegetation period and one single collecting in 2016, 74 heteropterian species belonging to 14 families were recorded with the help of sweeping, beating of tree branches, Malaise trap, sifting of *Sphagnum* tufts, individual collecting and pitfall trapping.

Several rare true bug species were found in the Nature Reserve Bukovec, they are listed in the Red list of the Czech invertebrates: endangered bugs *Chartoscirta cocksii*

and *Salda muelleri*, vulnerable *Adelphocoris ticinensis* and *Pachybrachius luridus* and nearly threatened seed bug *Acompus rufipes*.

Many heteropteran species occur preferably in the peat bogs and peaty meadows, such as tyrphophilous *Chartoscirta cocksii*, *Pachybrachius luridus*, *Salda muelleri*, eventually also hygrophilous species *Acompus rufipes*, *Rhopalus maculatus* and *Dictyla lupuli*.

Besides tyrphophilous and hygrophilous species, a few boreomontane species or species preferring medium to higher altitudes live here (*Grypocoris sexguttatus*, *Lygus wagneri*, *Stenodema holsata*). Large sunlit meadow surfaces enable also the occurrence of xero- and thermophilous species (*Coptosoma scutellatum* and *Sciocoris cursitans*). As intermediate species – a holomediterranean bug *Cymus melanocephalus* and mirid *Adelphocoris ticinensis* distributed in disjunctive areals in Europe and both demanding wet meadows in warm expositions occur here.

In the growth of peaty meadow (*Caricion fuscae*), a seasonal dynamics of the Heteroptera community was examined in the vegetation period of 2013. Hygrophilous species *Cymus glandicolor* was the eudominant, also unidentified nymphal material of the genera *Cymus* and *Stenodema* reached the eudominant value. Another hygrophilous plant bug *Stenodema calcarata* was the most frequent during the vegetation season.

LITERATURA

- ANONYMUS 1988: Vyhláška, kterou se určuje přírodní výtvar Bukovec. Okresní národní výbor Frýdek-Místek, 20.I.1988, 4 pp. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek.
- ANONYMUS 2012: Národní inventarizace kontaminovaných míst. Mapový portál [online]. Dostupné z WWW: < <http://kontaminace.cenia.cz/> > [cit. 1.VII.2016].
- ANONYMUS 1996–2016: MAPY.CZ. Mapový portál [online]. Dostupné z WWW: < <http://seznam.cz/> > [cit. 31.VII.2016].
- AUKEMA B. & RIEGER CH. (eds) 1995: Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Vol. 1. Enicocephalomorpha, Dipsocoromorpha, Nepomorpha, Gerromorpha and Leptopodomorpha. The Netherlands Entomological Society. Wageningen, 222 pp.
- AUKEMA B. & RIEGER CH. (eds) 1996: Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Vol. 2. Cimicomorpha I. The Netherlands Entomological Society. Wageningen, 361 pp.
- AUKEMA B. & RIEGER CH. (eds) 1999: Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Vol. 3. Cimicomorpha II. The Netherlands Entomological Society. Wageningen, 577 pp.
- AUKEMA B. & RIEGER CH. (eds) 2001: Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Vol. 4. Pentatomomorpha I. The Netherlands Entomological Society. Amsterdam, 346 pp.
- AUKEMA B. & RIEGER CH. (eds) 2006: Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Vol. 5. Pentatomomorpha II. The Netherlands Entomological Society. Amsterdam, 550 pp.
- AUKEMA B., RIEGER CH. & RABITSCH W. 2013: Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Vol. 6. The Netherlands Entomological Society. Amsterdam, 629 pp.
- BOHÁČ P. & KOLÁŘ J. (eds) 1996: Vyšší geomorfologické jednotky České republiky. Český úřad zeměměřičský a katastrální, Praha, 54 pp.
- BRYJA J. & KMENT P. 2001: The present state of knowledge of true bugs (Heteroptera) in the Protected Landscape Area of Poodří (Czech Republic). Klapalekiana, 37: 1–36.
- CMOLUCHOWA A. & LECHOWSKI L. 1977: Uzupełnienie do poznania pluskwiaków różnoskrzydłych (Heteroptera) Beskidu Wschodniego i Bieszczadów. Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, (C), Biologia, 32: 265–269.
- CULEK M. (ed.) 1996: Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha, 347 pp.
- DOBŠÍK B. 1972: Ploštice (Heteroptera Pentatomomorpha Leston, Pendergrast, Southwood 1954) Slezska. Přírodovědný Sborník Ostravského Kraje, 25: 191–212.
- DUDA J. 1993: Přírodní rezervace Bukovec. 9.VI.1993. Orientační seznam cévnatých rostlin. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 2 pp.
- DUDA J. 1994: Přírodní rezervace Bukovec. Inventarizace mechorostů. Stav k 16.VI.1994. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 1 p.

- DUDA J. 1997: Senecio subalpinus ve Slezských Beskydách. Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 81: 429–430.
- DUDA J. 2001: Mechorosty maloplošných chráněných území na severní Moravě a ve Slezsku – 5. Časopis Slezského muzea Opava (A), 50: 240–246.
- DUDA J., SOBOTKOVÁ R. & HRABOVSKÝ S. 1994: Přírodní rezervace Bukovec. Průzkum botanický ze dne 16.VI.1994. Ms. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 3 pp.
- FIEBER F. X. 1864: Neuere Entdeckungen in europäischen Hemipteren. A. Gattungen. Wiener Entomologische Monatschrift, 8: 65–86.
- HÁJKOVÁ A. 1996: Dokumentace cévnatých rostlin v Přírodní rezervaci Bukovec. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 2 pp.
- HÁJKOVÁ A. & PRYMUSOVÁ Z. 2011: Příspěvek k rozšíření karpatského druhu kozlíku celolistého (*Valeriana simplicifolia*) na území severovýchodní Moravy a Slezska. Acta Musei Beskidensis, 3: 31–48.
- HÁJKOVÁ P. & HÁJEK M. 2001: Vzácné a zajímavé mechorosty rašelinišť a pramenišť moravskoslovenského pomezí. Bryonora, 28: 10–13.
- HOBERLANDT L. 1977: Distributional data on Saldidae (Heteroptera) in Czechoslovakia with a taxonomic note on *Salda sahlbergi* Reuter and *Salda henschi* (Reuter). Acta Entomologica Musei Nationalis Pragae, 39: 135–158.
- HRABOVSKÝ S. 1997: Přírodní rezervace Bukovec. Bryologický inventarizační průzkum. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 11 pp.
- CHYTRÝ M., KUČERA T., KOČÍ M. (eds) 2010: Katalog biotopů České republiky. Inventarizační příručka k evropským programům Natura 2000 a Smaragd. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Praha, 304 pp.
- KMENT P. & BAŇAŘ P. 2012: True bugs (Hemiptera: Heteroptera) of the Bílé Karpaty Protected Landscape Area and Biosphere Reserve (Czech Republic). Acta Musei Moraviae, Scientiae Biologicae, 96(2): 323–628.
- KMENT P., HRADIL K., BAŇAŘ P., BALVÍN O., CUNEV J., DITRICH T., JINDRA Z., ROHÁČOVÁ M., STRAKA M. & SYCHRA J. 2013: New and interesting records of true bugs (Hemiptera: Heteroptera) from the Czech Republic and Slovakia V. Acta Musei Moraviae, Scientiae biologicae, 98(2): 495–541.
- KMENT P. & VILÍMOVÁ J. 2005: Heteroptera (ploštice). In: FARKAČ J., KRÁL D. & ŠKORPÍK M. (eds): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Praha, pp. 139–146.
- KOMZÁK P., KROČA J. & BOJKOVÁ J. 2006: Faunisticky zajímavé nálezy chrostíků (Insecta: Trichoptera) Moravskoslezských Beskyd. Časopis Slezského Muzea Opava (A), 55: 73–76.
- KOSŇOVSKÝ M. 1988: Chráněný přírodní výtvor Bukovec. Inventarizační průzkum lesnický dle metodiky SÚPPOP 1973. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 12 pp.
- KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK K. JUN., KAPLAN Z., KIRSCHNER J. & ŠTĚPÁNEK J. (eds) 2002: Klíč ke květeně České republiky. Academia, Praha, 927 pp.
- LEDVINKA J. 1971: Die Nährpflanzen, Biotop und Kopulation der mitteleuropäischen Arten der Gattung Cymus Hahn (Heteroptera: Lygaeidae, Cyminae). Acta Universitatis Carolinae, Biologica 1970: 177–181.
- LIS B. 1999: Pluskwiaki różnoskrzydłe – Heteroptera. Zeszyt 8. Preswielikowate – Tingidae. Klucze do oznaczania owadów Polski XVIII. Polskie Towarzystwo entomologiczne, Toruń, 64 pp.
- LOSOS J., GULIČKA J., LELLÁK J. & PELIKÁN J. 1984: Ekologie živočichů. Státní pedagogické nakladatelství, Praha, 316 pp.
- NEUHÄUSLOVÁ Z., BLAŽKOVÁ D., GRULICH V., HUSOVÁ M., CHYTRÝ M., JENÍK J., JIRÁSEK J., KOLBEK J., KROPÁČ Z., LOŽEK V., MORAVEC J., PRACH K., RYBNÍČEK K., RYBNÍČKOVÁ E., SÁDLO J. (eds) 1998: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Academia, Praha, 341 pp.
- PÉRICART J. 1998: Hémiptera Lygaeidae Euro-Méditerranéens, Vol. 1. Faune de France 84 A, Paris, 469 pp.
- PLÁŠEK V. 2001: The bryoflora of Bukovec wet meadows (Western Carpathians, Czech Republic). Časopis Slezského Muzeu Opava (A), 50: 42.
- PLIVA K. & ŽLÁBEK I. 1986: Přírodní lesní oblasti. Státní zemědělské nakladatelství, Praha, 306 pp.
- POULÍČKOVÁ A., BOGDANOVÁ K., HEKERA P. & HÁJKOVÁ P. 2001: Rozsivková flóra pramenišť moravskoslovenského pomezí I. Severovýchodní část. Czech Phycoflora, Olomouc, 1: 63–68.
- POULÍČKOVÁ A., HÁJEK M. & RYBNÍČEK K. 2005: Ecology and palaeoecology of spring fens of the West Carpathians. Palacký University Press, Olomouc, 209 pp.
- PRYMUSOVÁ Z. 2009: Botanický inventarizační průzkum pro PR Bukovec. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 27 pp.
- QUITT E. 1971: Klimatische Gebiete der Tschechoslowakei. Studia Geographica, Brno, 16: 1–74.
- ROHÁČOVÁ M. 1990: Příspěvek k fauně ploštic (Heteroptera) Státní přírodní rezervace Mazák (Moravskoslezské Beskydy, Lysá hora). Práce a Studie Okresního Vlastivědného Muzea ve Frýdku-Místku, 7, 33–40.
- ROHÁČOVÁ M. 2003: Cenóza ploštic (Heteroptera) rašelinné louky „Rybničky“ u Kozlovic (Podbeskydský bioregion, Česká republika). Práce a Studie Muzea Beskyd (Přírodní Vědy), 13: 19–34.

- ROHÁČOVÁ M. 2005: Fauna ploštic (Heteroptera) přírodní památky Kamenec (Podbeskydský bioregion, Česká republika). Práce a Studie Muzea Beskyd (Přírodní Vědy), 15: 17–34.
- ROHÁČOVÁ M. 2007a: Ploštice (Heteroptera) Přírodní památky Kamenná po dvaceti letech. Práce a Studie Muzea Beskyd (Přírodní Vědy), 19: 43–58.
- ROHÁČOVÁ 2007b: Přírodní rezervace Kamenná – xerothermní ostrov na severovýchodní Moravě (Česká republika). In: LIS J. A. & MAZUR M. M. (eds) 2007: Przyrodnicze wartości polsko-czeskiego pogranicza jako wspólne dziedzictwo Unii Europejskiej. Centrum Studiów nad Bioróżnorodnością, Uniwersytet Opolski, pp. 49–59.
- ROHÁČOVÁ M. 2011: Ploštice (Heteroptera) beskydských a podbeskydských rašelinných biotopů. Acta Musei Beskidensis, 3: 85–102.
- ROHÁČOVÁ M. 2012: Ploštice (Heteroptera) beskydských a podbeskydských rašelinných biotopů 2. Přírodní rezervace Vřesová stráž. Acta Musei Beskidensis, 4: 155–172.
- ROHÁČOVÁ M. 2013: Ploštice (Heteroptera) beskydských a podbeskydských rašelinných biotopů 3. Přírodní rezervace Rybníky. Acta Musei Beskidensis, 5: 73–90.
- ROHÁČOVÁ M. 2014: Ploštice (Heteroptera) beskydských a podbeskydských rašelinných biotopů 4. Přírodní památka Podgrůň. Acta Musei Beskidensis, 6: 83–105.
- ROHÁČOVÁ M. 2015: Ploštice (Heteroptera) beskydských a podbeskydských rašelinných biotopů 5. Přírodní památka Byčinec. Acta Musei Beskidensis, 7: 47–65.
- ROHÁČOVÁ M. 2016: Ploštice (Heteroptera) údolí řeky Bílá Ostravice (Moravskoslezské Beskydy). Acta Musei Beskidensis, 8: 63–87.
- ROUBAL J. 1957: Studie o plošticích ze severozápadních Čech s kritickými poznámkami. Acta Societatis Entomologicae Cechosloveniae, 53: 63–109.
- SITEK J. 2003: Faunistic records from the Czech Republic – 169. Klapalekiana, 39: 137–138.
- SKALICKÝ V. 1988: Regionálně fytogeografické členění. In: HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds): Květena ČSR 1, Academia, Praha, pp. 103–121.
- SOBOTÍKOVÁ R. 1996: Přírodní rezervace Bukovec. Botanický inventarizační průzkum. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 26 pp.
- SOJÁK J. 1995: 12. *Comarum* L. – záblbník. In: SLAVÍK B. (ed.): Květena ČR 4. Academia, Praha, pp. 275–276.
- SPITZNER V. 1892: Beitrag zur Hemipterenfauna Mährens. Verhandlungen des Naturforschenden Verein Brünn, 30: 3–34.
- STANOVSKÝ J. & PULPÁN J. 2006: Střevlíkovití brouci Slezska (severovýchodní Moravy). Muzeum Beskyd, Frýdek-Místek, Edice Materiály č. 11, 159 pp.
- STEHLÍK J. L. 1952: Fauna Heteropter Hrubého Jeseníku. Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 37: 132–248.
- STEHLÍK J. L. 1961: Příspěvek k poznání klopušek Moravy a Slovenska (Het. Miridae). Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 46: 175–186.
- STEHLÍK J. L. 1972: New records of the Heteroptera from Moravia and Slovakia. Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 56–57 (1971–1972): 171–182.
- STEHLÍK J. L. 1981: Results of the investigations on Hemiptera in Moravia made by the Moravian Museum. (Introduction, Pentatomoidea I). Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 66: 63–186.
- STEHLÍK J. L. 2002: Results of investigations on Hemiptera in Moravia made by the Moravian Museum (Tingidae). Acta Musei Moraviae, Scientiae Biologicae, 87: 87–149.
- STEHLÍK J. L. & VAVŘINOVÁ I. 1989: Results of the investigations on Hemiptera in Moravia made by the Moravian Museum. (Coreoidea II). Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 74: 175–199.
- STEHLÍK J. L. & VAVŘINOVÁ I. 1997: Results of the investigations on Hemiptera in Moravia made by the Moravian Museum. (Reduviidae, Phymatidae, Nabidae: Prostematinae). Acta Musei Moraviae, Scientiae Naturales, 81: 205–229.
- STEHLÍK J. L. & VAVŘINOVÁ I. 1998: Results of the investigations on Hemiptera in Moravia made by the Moravian Museum. Lygaeidae II. Acta Musei Moraviae, Scientiae Biologicae, 82: 57–108.
- STRNAD M. 2011: Migrační koridory pro velké savce. Zpravodaj CHKO Beskydy 2011(2): 11.
- SYROVÁTKA V. & LANGTON P. H. 2015: First records of *Lasiodiamesa gracilis* (Kieffer, 1924), *Parochlus kiefferi* (Garrett, 1925) and several other Chironomidae from the Czech Republic and Slovakia. Chironomus. Journal of Chironomidae Research, 28: 45–56.
- SZOPA R. 2002: Příspěvek k poznání tesaříkovitých (Coleoptera: Cerambycidae) Jablunkovské brázdy a blízkého okolí. Klapalekiana, 38, 63–83.
- ŠTYS P. 1957: *Calocoris (Closterotomus) insularis* Reuter 1896 as a distinct species (Heteroptera, Miridae). Časopis Československé Společnosti Entomologické, 54: 84–87.
- ŠTYS P. 1959: Příspěvek k fauně Rychlebských hor. In: TEYROVSKÝ V. (ed.): Rychlebské hory. Sborník Prací Slezského Ústavu, Opava, pp. 246–289.
- ŠTYS P. 1960: Die Wanzenfauna des Moorgebietes Soos in Böhmen (Heteroptera). Acta Universitatis Carolinae, Biologia, Suppl. 1960, 83–133.

- ŠVENDOVÁ K. 1976: Nálezová zpráva z botanického výzkumu lokality v Bukovci v oblasti Komorovského grúně. [ms.]. Depon in: Muzeum Beskyd Frýdek-Místek, 2 pp.
- VELÍČKA M. 2001: Výsledky dendrologického průzkumu v okrese Frýdek-Místek. *Práce a Studie Muzea Beskyd*, 11: 155–72.
- WACHMANN E., MELBER A. & DECKERT J. 2004: Wanzen. B. 2. Cimicomorpha. Microphysidae, Miridae. Goecke & Evers, Keltern, 288 pp.
- WACHMANN E., MELBER A. & DECKERT J. 2006: Wanzen. B. 1. Dipsocoromorpha, Nepomorpha, Gerromorpha, Leptopodomorpha, Cimicomorpha. Goecke & Evers, Keltern, 264 pp.
- WACHMANN E., MELBER A. & DECKERT J. 2007: Wanzen. B. 3. Pentatomomorpha I. Aradidae, Lygaeidae, Piesmatidae, Berytidae, Pyrrhocoridae, Alydidae, Coreidae, Rhopalidae, Stenocephalidae. Goecke & Evers, Keltern, 272 pp.
- WACHMANN E., MELBER A. & DECKERT J. 2008: Wanzen. B. 4. Pentatomomorpha. Goecke & Avers, Keltern, 230 pp.
- WAGNER E. 1966: Wanzen oder Heteropteren. I. Pentatomorpha. VEB Gustav Fischer Verlag, 235 pp.
- WEISSMANNOVÁ H. (ed.) 2004: Ostravsko. In: MACKOVČIN P. & SEDLÁČEK M (eds): *Chráněná území ČR, svazek X. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky a EkoCentrum Brno*, Praha, 465 pp.
- WRÓBLEWSKI A. 1980: Fauna słodkowodna Polski. Z. 8. Płuskwiaki. Heteroptera. Państwowe wydawnictwo Naukowe, Warszawa, 156 pp.

Tab. 1. Přehled druhů Heteroptera zjištěných jednotlivými sběrovými metodami v PR Bukovec (■ – eudominantní, ■ – dominantní, ■ – subdominantní, □ – recedentní a ■ – subrecedentní druh, + – prevalence druhu)

Tab. 1. Survey of the heteropteran species found with help of single sampling methods in microhabitats of the Nature Reserve Bukovec (■ – eudominant, ■ – dominant, ■ – subdominant, □ – recedent and ■ – subrecedent species, + – species recorded only)

Druh (Species)	Smyčky (sweepings)					Oklepy dřevin (branch beatings)									Malaiseho past (trap of Malaise) <i>Caricion fuscae</i>	Individualní sběr (individual collecting)	Proseiv (sifting) <i>Caricion fuscae</i>	<i>Zemní pasti (pitfall trapping)</i> <i>Caricion fuscae, Calthion palustris</i>		
	<i>Rašelinná louka</i> <i>Caricion fuscae</i>	<i>Vlhká pcháčová louka</i> <i>Calthion palustris</i>	<i>Vlhká pcháčová louka</i> <i>dominanci Scirpus sylvatica</i>	<i>Mezofilní ovčíková louka</i> <i>Arrhenatherion elatioris</i>	<i>Smilková louka</i> <i>Violin caninae</i>	<i>Lisnaté dřeviny</i> (druhově nerozlišeno)	<i>Picea abies</i>	<i>Salix cinerea, Salix caprea</i>	<i>Quercus robur</i>	<i>Frangula alnus</i>	<i>Betula pendula</i>	<i>Viburnum opulus</i>	<i>Populus tremula</i>	<i>Corylus avellana</i>						
Čeled' Gerridae <i>Gerris (Gerris) gibbifer</i> Schummel, 1832 Čeled' Saldidae <i>Chartoscirta cocksi</i> (Linnaeus, 1758) <i>Salda muelleri</i> (Gmelin, 1790) Čeled' Tingidae <i>Derephysia (Derephysia) f. foliacea</i> (Fallén, 1807) <i>Dictyla lupuli</i> (Herrich-Schaeffer, 1837) Čeled' Miridae <i>Adelphocoris quadripunctatus</i> (Fabricius, 1794) <i>Adelphocoris seticornis</i> (Fabricius, 1775) <i>Adelphocoris tictinensis</i> (Meyer-Dür, 1843) <i>Apolygus limbatus</i> (Fallén, 1807) <i>Apolygus rhamnicola</i> (Reuter, 1885) <i>Atractotomus magnicornis</i> (Fallén, 1807) <i>Calocoris affinis</i> (Herrich-Schaeffer, 1835)																				

Tab. 1. Pokračování
Tab. 1. Continuation

Tab. 1. Pokračování
Tab. 1. Continuation

Druh (Species)	Smyčky (sweepings)					Oklepy dřevin (branch beatings)									Malaiseho past (trap of Malaise) <i>Caricion fuscae</i>	Individuální sběr (individual collecting)	Prosev (sifting) <i>Caricion fuscae</i>	Zemní past (pitfall trapping) <i>Caricion fuscae, Calthion palustris</i>
	Rašelinná louka <i>Caricion fuscae</i>	Vlhká pčáhčová louka <i>Calthion palustris</i>	Vlhká pčáhčová louka <i>Calthion palustris</i>	Vlhká pčáhčová louka <i>Calthion palustris</i>	dominanci sylvatic <i>Calthion palustris</i>	Mezofilní ovsiková louka <i>Arrhenatherion elatioris</i>	Smilková louka <i>Viola canina</i>	Listnaté dřeviny (druhově nerozlišeno)	<i>Picea abies</i>	<i>Salix cinerea, Salix caprea</i>	<i>Quercus robur</i>	<i>Frangula alnus</i>	<i>Betula pendula</i>	<i>Viburnum opulus</i>	<i>Populus tremula</i>	<i>Corylus avellana</i>		
Miridae spp. nymphs	■									■								
<i>Monalocoris (Monalocoris) filicis</i> (Linnaeus, 1758)										■								
<i>Orthops (Orthops) basalis</i> (A. Costa, 1853)		■																
<i>Orthops (Orthops) campestris</i> (Linnaeus, 1758)		□		■				■						■				
<i>Orthops (Orthops) kalmii</i> (Linnaeus, 1758)		■								■		■						
<i>Orthotylus (Orthotylus) marginalis</i> Reuter, 1883																		
<i>Pantilius (Pantilius) tunicatus</i> (Fabricius, 1781)										■								
<i>Phytocoris (Phytocoris) intricatus</i> Flor, 1861																		
<i>Plagiognathus (Plagiognathus) a. arbustorum</i> (Fabricius, 1794)		■																
<i>Plagiognathus (Plagiognathus) chrysanthemi</i> (Wolff, 1804)	■	■												■				
<i>Polymerus (Poeciloscycus) unifasciatus</i> (Fabricius, 1794)				■														
<i>Psallus (Mesopsallus) ambiguus</i> (Fallén, 1807)										■								
<i>Stenodema (Brachystira) calcarata</i> (Fallén, 1807)	■	■	■	■												+		
<i>Stenodema (Stenodema) holsata</i> (Fabricius, 1787)	□	■	■	■														
<i>Stenodema</i> spp. nymphs	■	■	■	■														
<i>Trigonotylus caelestialium</i> (Kirkaldy, 1902)	■	■	■	■														

[illegible]

Tab. 1. Pokračování
Tab. 1. Continuation

Druh (Species)	Smyčky (sweepings)						Oklepy dřevin (branch beatings)								Malaiseho past (trap of Malaise) <i>Caricion fuscae</i>	Individuální sběr (individual collecting)	Prosevy (siftings) <i>Caricion fuscae</i>	Zemní pasti (pitfall trapping) <i>Caricion fuscae, Calthion palustris</i>
	<i>Rašelinná louka</i> <i>Caricion fuscae</i>	Vlhká pcháčová louka	Vlhká pcháčová louka <i>Calthion palustris</i>	Vlhká pcháčová louka <i>Calthion palustris</i>	<i>Calthion palustris</i> dominant <i>Scirpus sylvaticus</i>	Mezofilní ovsíková louka <i>Arrhenatheron elatioris</i>	Smilková louka <i>Viola canina</i>	Listnaté dřeviny (druhově nerozlišeno)	<i>Picea abies</i>	<i>Salix cinerea, Salix caprea</i>	<i>Quercus robur</i>	<i>Fraxulus alnus</i>	<i>Betula pendula</i>	<i>Viburnum opulus</i>	<i>Populus tremula</i>	<i>Corylus avellana</i>		
<i>Cymus</i> spp. nymphs	■				■													
Čeled' Rhyparochromidae																		
<i>Acompus rufipes</i> (Wolff, 1804)		■																
<i>Drymus (Sylvadrymus) sylvaticus</i> (Fabricius, 1775)		■																
<i>Pachybrachius luridus</i> Hahn, 1826		■																
<i>Peritrechus geniculatus</i> (Hahn, 1832)					□		■											
<i>Stygocoris sabulosus</i> (Schilling, 1829)					■													
Čeled' Rhopalidae																		
<i>Rhopalus (Aeschyntelus) maculatus</i> (Fieber, 1837)		■			■													
<i>Rhopalus</i> sp. nymphs		■			■													
<i>Stictopleurus punctatonevrosus</i> (Goeze, 1778)																		
Čeled' Coreidae																		
<i>Coreus m. marginatus</i> (Linnaeus, 1758)				■														
Čeled' Plataspidae																		
<i>Coptosoma scutellatum</i> (Geoffroy, 1785)					■													
Čeled' Scutelleridae																		
<i>Eurygaster maura</i> (Linnaeus, 1758)					■													
<i>Eurygaster t. testudinaria</i> (Geoffroy, 1785)		■																

Tab. 1. Pokračování
Tab. 1. Continuation

Druh (Species)	Smyčky (sweepings)					Oklepy dřevin (branch beatings)								Malaiseho past (trap of Malaise)	Individuální sběr (individual collecting)	Prosevy (sifting)	Zemní pasti (pitfall trapping)	
	<i>Caricion fuscae</i>	Vlhká pcháčová louka <i>Calthion palustris</i>	Vlhká pcháčová louka <i>Calthion palustris</i>	<i>Calthion palustris</i> dominant <i>Scirpus sylvatica</i>	Mezofilní ovisková louka <i>Arrhenatheron elatioris</i>	Smilková louka <i>Viola canina</i>	Listnaté dřeviny (druhově nerozlišeno)	<i>Picea abies</i>	<i>Salix cinerea, Salix caprea</i>	<i>Quercus robur</i>	<i>Frangula alnus</i>	<i>Betula pendula</i>	<i>Viburnum opulus</i>	<i>Populus tremula</i>	<i>Corylus avellana</i>	<i>Caricion fuscae</i>	<i>Caricion fuscae</i>	<i>Caricion fuscae</i>
<i>Eurygaster</i> spp. nymphs					□													+
Čeled' Pentatomidae																		
<i>Aelia acuminata</i> (Linnaeus, 1758)						□												
<i>Carpocoris</i> (<i>Carpocoris</i>) <i>purpureipennis</i> (De Geer, 1773)		■			■													
<i>Carpocoris</i> spp. nymphs					□													
<i>Dolycoris baccarum</i> (Linnaeus, 1758)		■			□	□												
<i>Eurydema</i> (<i>Rubrodorsalium</i>) <i>dominulus</i> (Scopoli, 1763)		■	■		■													
<i>Eurydema</i> (<i>Eurydema</i>) <i>oleracea</i> (Linnaeus, 1758)		■	■		■													
<i>Eysarcoris aeneus</i> (Scopoli, 1763)	■	□			■	■												
<i>Graphosoma</i> (<i>Graphosoma</i>) <i>lineatum</i> (Linnaeus, 1758)		■			■		■											
<i>Palomena prasina</i> (Linnaeus, 1761)		□					■	■										
<i>Palomena</i> spp. nymphs	■	□			□			■						■	■			
Pentatomidae spp. nymphs		■			■													
<i>Peribolus</i> (<i>Peribolus</i>) s. <i>strictus</i> (Fabricius, 1803)																		
<i>Sciocoris</i> (<i>Sciocoris</i>) c. <i>cursor</i> (Fabricius, 1794)						□												
Celkem kusů (Numbers of specimens)	113	223	158	394	95	3	7	31	1	6	3	6	2	1				

Tab. 2. Druhové zastoupení a početnost Heteroptera v 200 smycích porostu rašelinné louky *Caricion fuscae* (■ – eudominantní, ▨ – dominantní, ■ – subdominantní, □ – recedentní a ▪ – subrecedentní druh)

Tab. 2. Species representation and abundance of the heteropter species in 200 sweepings in the peaty meadow *Caricion fuscae* (■ – eudominant, ▨ – dominant, ■ – subdominant, □ – recedent and ▪ – subrecedent species)

	22.V.2013	29.V.2013	19.VI.2013	17.VII.2013	14.VIII.2013	6.IX.2013	2.X.2013	Σ 2013	Celková dominance (total dominance) 2013	4.VI.2016	Σ celkem (totally)	Celková dominance (total dominance)
<i>Adelphocoris ticinensis</i>	■							1	▪		1	▪
<i>Calocoris affinis</i>				■				1	▪		1	▪
<i>Cymus aurescens</i>		■						1	▪		1	▪
<i>Cymus glandicolor</i>	■		■		■			19	■		19	■
<i>Cymus</i> spp. nymphs				■				29	■		29	■
<i>Derephysia foliacea</i>				■				2	□		2	□
<i>Eysarcoris aeneus</i>				■				1	▪		1	▪
<i>Leptopterna dolabrata</i>	■							1	▪		1	▪
<i>Megaloceroea recticornis</i>			■	■	■			5	■		5	■
Miridae spp. nymphs										■	7	■
<i>Nabis flavomarginatus</i>			■	■				6	■	■	7	■
<i>Palomena</i> spp. nymphs				■				7	■		7	■
<i>Plagiognathus chrysanthemi</i>				■				1	▪		1	▪
<i>Stenodema calcarata</i>	■			■	■	■		4	■	■	5	■
<i>Stenodema holsata</i>				■				2	□		2	□
<i>Stenodema</i> spp. nymphs			■	■				21	■	■	25	■
Počet ks	5	1	28	49	17	1	0	101		13	114	